

Amts 4de Valgkreds (Grundtvig), der, som jeg holder for, efter Rigsdagstidenden maa ansees for urigtig; forholdt sig rigtigt, saa kan jeg dog ikke skjønne rettere, end at Thinget maatte være opfordret og berettiget til at prøve dette Valg, om der end, efter de første Anker skulde indkomme andre Oplysninger end dem, man havde troet at være tilstede, da man første Gang befattede sig dermed. Jeg skulde ogsaa mene, at den Omstændighed, at Valget foregik kun 8 Dage, førend Folkethinget sammentraadte, maatte medføre, at det var aldeles naturligt, at der kunde komme yderligere Oplysninger til, ja det vilde endog ogsaa have været underligt, naar man erindre sig Veitliget og Communicationens Banffelighed, om man den 7de Marts allerede skulde have kjendt alle de Mangler, der vare foregaaede ved et Valg allerlængst borte fra Kjøbenhavn. Jeg skal blot, for yderligere at vise, at det ærede Mindretal ikke har Ret i sit Votum, tilføie, at der her foreligger 4 Klager, hvoraf idetmindste de 3 vare indkomne til Folkethinget den 7de Marts, og hvori de Punkter omhandles, hvorover Udvalget har forlangt Betænkning fra Valgbestyrrelsen og dens Medlemmer, og det er altsaa netop disse Klager, som vare tilstede i Thinget den 7de Marts, og ene disse Klager, der have fremkaldt de Oplysninger, paa hvilke Udvalgets Fleertal har støttet sin Indstilling om Ugylldighedskjendelsen af det ffete Valg. Hermed skal jeg foreløbig anbefale Udvalgets Indstilling til Thingets Billigelse.

Grundtvig: Naaget den ærede Ordfører anvendte megen Flid paa saadanne Ting, som mig synes kunde bedst og burde bedst været opsat til den almindelige Anmeldelse af det, som Udvalget har fundet ved de ansøgte Valg eller, rettere sagt, ved de ansøgte Valghandlinger at bemærke, saa fremgik det dog tydeligt nok, at efter den Betænkning, som her blev givet mundtlig og forhen er givet skriftlig, skulde Valget i Ringkjøbing Amts 5te Kredss være det eneste Offer for hele den store Valgkamp, hvoraf hele det nærværende Folkething er udsprunget, og jeg maa da gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det virkelig vilde være et forholdsvis meget ufylldigt Offer; thi Acterne, som jeg har gjennemlæst med al Flid,

have gjort det samme Indtryk paa mig, som de gjorde paa Amtmand, Grev Schulin i Ringkjøbing, at, hvilke Uregelmæssigheder der end ere foresaldne, saa er det min, ligesom det er hans Overbeviisning, at intet Valg i hele Riget er foretaget med mere Oprigtighed end dette, og, hvad der end kan være at udsætte, og hvorledes det end kan være at paatale, saa bør det ikke have nogen Indflydelse paa Valgets Gyldighed. Jeg maa da først bede det ærede Thing lægge Mærke til, at Indvendingerne, ligesom Betænkningen selv, bestandigt støtte sig til den Forudsætning, at der kun var to Stemmers Overvægt ved dette Valg. Nu, det er en Paastand, som ikke er bleven imod sagt, og jeg maa jo selv sige det, kan være rimelig nok; men, naar denne Forudsætning skal være Grundvolden, hvorpaa man vil staae og derfra fuldfaste Valget, saa synes mig dog virkelig, at den er for løs. Jeg skal dernæst tilbagefalde i Thingets Grindring, at Indvendingen, hvorpaa man, saavidt jeg kunde skjønne, alene lagde Vægt her i Salen, det var de to Fattiglemmer, som ingen gyldig Stemme skulde have havt, og som dog skulde have givet Justitsraad Krarup begge de to Stemmer, som han havde over sin Medbeiler; det var den Indvending, siger jeg, som efter Alt, hvad jeg og mange Andre kunne skjønne, var den eneste, som fødte den Tvivlraadighed, der lod Anekjendelsen af Krarups Valg blive opsat indtil Videre, og lod det være det eneste Valg, der blev opsat. Denne Indvending maa, paastaar jeg, efter de indkomne Oplysninger være gjendreven, og det maa vel ogsaa være Tegn nok dertil, at Udvalgets Majoritet slet ingen Vægt har lagt derpaa; og nu tør jeg formene, at, naar den Indvending, som fødte Tvivlraadigheden, bortfalder, saa maa ogsaa Anekjendelsen af Valget følge. Jeg maa endelig gjøre opmærksom paa, at i denne Sag, hvor Alt dreier sig om de to Stemmer, der var den første Afstemning her i Thinget angaaende Valget i Ringkjøbing Amts 5 Valgfr. jo for Valgets Gyldighed, og det var altsaa kun ved Navneopraabet, at Tvivlraadigheden seirede, og den seirede da ogsaa kun med een Stemme, altsaa seirede den derved, at den eneste høitærede Minister, der har faaet Stemme her i Thinget, mod Sæd-